

Thea Nissen: 'Stil verdriet' Uitgegeven in eigen beheer, Eersel 2018. ISBN 9789077747650 (Zenuwziekten/ Godsdienstwaanzen/ Manisch Depressief/ Bi-polaire stoornis/ Psychiatrie/ Kind en ouders/ Ziekte van Parkinson/ Borstkanker/ Deskundigheid/ Familieverhoudingen/ PO) Zie ook: www.kabeljauws.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Boek, geschreven op basis van dagboeken van haar vader, haar eigen ervaringen als kind en een stuk van haar moeder. Thea Nissen schrijft over de invloed van de zenuwziekte van haar vader op zijn leven en dat van hen. Waarschijnlijk zou hij nu manische depressief genoemd zijn. Ook had hij last van godsdienstwaanzen.

Thea Nissen laat haar vader over zijn jeugd spreken via zijn dagboeken. Hoe hij, vanwege zijn gedrag door zijn vader naar 'de professor' werd gebracht en opgenomen werd in een psychiatrische instelling. Zonder daar enige toelichting op te hebben gehad. Ze licht toe hoe hij daarna zijn leven weer oppakte, haar moeder trouwde, kinderen kreeg, maar steeds last hield van psychische problemen waarvoor hij regelmatig opgenomen werd. Ze vertelt over haar moeder en het gezin, hoe zij te lijden hadden onder vaders nukken, heftige gedrag, godsdienstwaanzen, agressie. Haar moeder krijgt borstkanker en zal aan de gevolgen daarvan uiteindelijk overlijden. Ze beschrijft hoe zij daarmee omgingen, vertelt over haar leven als volwassene, waarom ze scheidde van haar eerste man en voor haar dochter Vanja ging zorgen. Hoe ze nieuwe relaties kreeg, maar moeite had om zich werkelijk te geven. Op latere leeftijd krijgt ze de ziekte van Parkinson. Hier wordt in het boek niet zoveel op ingegaan. Wel dat toen angsten terugkwamen die ze overwonnen had. Boek van 178 pagina's, met harde kaft.

Over de schrijfster:

Thea Nissen (71) woont in Veghel en werkte jarenlang als bibliothecaresse. Ze groeide op in een gezin met vijf kinderen. Haar vader Henri (1911-1990) was zenuwziek, werd regelmatig opgenomen in de psychiatrie. Over zijn leven en de impact daarvan op de familie en haar leven, schrijft ze in dit boek.

Wat viel op:

Hoezeer in de loop van de tijd de therapieën binnen de psychiatrie zijn veranderd. Hoeveel impact de manische depressies van Henri Nissen op zijn kinderen en het latere leven van Thea Nissen heeft gehad. Hoeveel meer begrip ze kreeg voor haar vader door de dagboeken te herlezen en te schrijven.

Citaten:

Pag.15-16: 'Mijn moeder leed in stilte. Mijn vader overschreeuwde deze stilte in chaos, agressie en luidruchtigheid. (...) Grote delen van het jaar is pa echter niet thuis. Hij verblijft dan in een psychiatrische kliniek. Op die momenten is het gezellig in huis. Voordat het echter zover is, hebben we al een hele periode achter de rug van een zieke, roepende en agressieve vader. Een vader, die in zijn lange onderbroek door het huis loopt, met spullen gooit en om Maria en Jezus roept om hem te komen verlossen. Geen prettige omgeving om vriendjes en vriendinnetjes uit te nodigen.

'Pag.27: 'Op een donkere dag in januari neemt mijn vader mij mee met de trein naar

Utrecht. Ik besef nog niet wat mij daar te wachten staat.'

Pag.38: 'Dokters zag ik in die weken niet veel.'Pag.138: 'De angsten die ik als kind had overwon ik. Maar pas toen ik al lang en breed volwassen was. En toe ik in 2000 de diagnose "ziekte van Parkinson' kreeg, kwamen een aantal angsten weer terug.'

Pag. 169: 'Als opa Nissen ook manisch depressief is geweest, heeft hij dit zelf niet geweten, net zo min als Henri.'

Pag. 170: 'Zou het anders zijn geweest als de wetenschap verder was geweest? Als zijn godsdienstwanen beteugeld zouden zijn geweest door goede medicatie?'

Inzien:

<https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:3d3Yg3kQpoUJ:https://www.kabeljauws.nl/app/download/13591648734/Inkijk%2Bin%2BStil%2Bverdriet.pdf%3Ft%3D1519047260+&cd=2&hl=nl&ct=clnk&gl=nl&client=firefox-b>

Recensies/Extra:

<https://www.nobb.nl/nobb/activiteiten/evenement/6083-boekpresentatie-stil-verdriet-thea-nissen>

'Stil Verdriet is het verhaal van Henri die in de jaren 30 opgroeit en manisch depressief is, alhoewel de term toen nog niet bestond. Henri kent extreme stemmingswisselingen. Op 18-jarige leeftijd verblijft hij enige tijd in een psychiatrische kliniek. De behandeling daar is meer waarnemend dan genezend. Eenmaal getrouwd is zijn gedrag van enorme invloed op zijn vrouw Jeanne en, later, op zijn kinderen. De dagboeken van Henri waren het uitgangspunt bij het schrijven van dit boek.

Thea Nissen heeft haar hele leven gewerkt met boeken. Als bibliothecaresse bij verschillende bibliotheken en, later, bij de Provinciale Bibliotheek Centrale voor Noord-Brabant (nu Cubiss). In Stil Verdriet vertelt zij over de psychische problemen van haar vader, en haar gezin en hoe dit haar gevormd heeft tot wie ze nu is. Dit levensverhaal moest voor haar, ondanks of misschien dankzij haar Parkinson, aan papier worden toevertrouwd.

Wim Daniëls is schrijver, cabaretier en taalkunstenaar. Hij vertelt deze middag over hoe het is om een boek te schrijven. Eerder schreef hij over Thea Nissen: 'Voetje voor voetje schrijft ze haar weigerachtig lichaam vooralsnog prachtig proza voor.'

<https://www.kliknieuws.nl/regio/stadskrantveghel/algemeen/133985/eerste-boek-stil-verdriet-wordt-overhandigd-aan-wim-daniels>

Stil verdriet

Afgelopen zaterdag kreeg ik het eerste exemplaar aangeboden van het boek 'Stil verdriet' van Thea Nissen. De centrale figuur in het boek is de vader van Thea, die opgroeide zo'n negentig jaar geleden en die als jongen van pakweg achttien voor het eerst opgenomen

werd in een psychiatrische kliniek. Hij was manisch-depressief en daar kwam dan nog een extreme godsdienstverering bij.

De vader, Henri geheten, hield een dagboek bij, waarin hij in mooie bewoordingen vertelt wat hem bezighoudt en wat er met hem gebeurt.

Thea was een van de cursisten op een schrijfcursus die ik vorig jaar gaf. Ze vertelde over het dagboek van haar vader en over de moeilijke tijd die ze vroeger thuis had als gevolg van de aandoening van haar vader. Ze zei toen een zin ('Mijn moeder leed in stilte') waarvan ik meteen dacht: dat zou de openingszin kunnen worden van een verhaal over wat er allemaal gebeurd is. En Thea wilde dat verhaal ook graag opschrijven om haar thuissituatie van vroeger, waarin het deels om 'overleven' ging, eindelijk eens in het juiste perspectief te zetten. Dat is dus het boek 'Stil verdriet' geworden, dat verkrijgbaar is in de boekhandels in Veghel en via www.kabeljauws.nl

<https://www.bd.nl/veghel/veghelse-schrijft-boek-over-manisch-depressieve-vader-hij-had-geen-gemakkelijk-leven~ab4b7eb7/>

Haar vader Henri (1911-1990) had een bipolaire stoornis, iemand die gebukt gaat onder extreme stemmingswisselingen; de impact daarvan op de familie was enorm. „Ik merkte hoe bevrijdend het was als hij weer een tijdje werd opgenomen in een kliniek”, schetst Thea Nissen in het voorwoord van het indringende boek 'Stil verdriet' dat zij erover schreef. Zij putte daarbij uit de dagboeken die haar vader persoonlijk jarenlang bijhield. „Die lagen lange tijd bij mijn broer, ik wilde me erin verdiepen en kon ze op een gegeven moment meenemen.”

Begin 2016 begon ze de dagboeken pas echt uitvoerig te lezen. Ze las wat ze deels eigenlijk al wist: haar vader heeft zich door zijn psychiatrische stoornis door het leven heen moeten slepen. „Voor het eerst ontstond iets van begrip. De man die ik in mijn jeugd vaak verafschuwde vanwege zijn rechtlijnige opstelling en onvoorspelbaar gedrag, bleek ook mildheid en creativiteit in zich te dragen.”

Wim Daniëls

Omdat het schrijven aanvankelijk niet vlotte, deed Thea Nissen in de zomer van 2017 mee aan een schrijfcursus in Zuid-Frankrijk van schrijver Wim Daniëls. „Hij heeft mij erg geholpen, waardoor het maken van het boek veel beter ging.” Geen wonder dat Daniëls op zaterdagmiddag 31 maart in de bibliotheek van Veghel het eerste exemplaar van 'Stil verdriet' ontvangt. Net als Thea Nissen is ook hij trots op het resultaat.